

§ 1. Działanie rozporządzeń Ministra Przemysłu i Handlu: z dnia 15 listopada 1924 r. o rozciągnięciu działania art. 14-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. na niektóre rodzaje narzędzi mierniczych, nieobjęte tym artykułem (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 933) i z dnia 23 czerwca 1928 r. o rozciągnięciu w części górnośląskiej województwa śląskiego obowiązku legalizowania na niektóre rodzaje narzędzi mierniczych, nie wymienione w §§ 6 — 9 ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 627) w części, dotyczącej przyrządów mierniczych, służących do mierzenia w obrocie publicznym energii elektrycznej, wstrzymuje się w zastosowaniu do transformatorów mierniczych do dnia 1 lipca 1929 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 czerwca 1928 r. o częściowym wstrzymaniu działania rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 listopada 1924 r. o rozciągnięciu działania art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. na niektóre rodzaje narzędzi mierniczych, nieobjęte tym artykułem (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 628).

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

926.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 14 grudnia 1928 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Robót Publicznych, Ministrem Komunikacji i Ministrem Rolnictwa w sprawie uprawnień robotników sezonowych do korzystania ze świadczeń zabezpieczeniowych w okresie sezonu **martwego 1928/1929 r.**

Na mocy ustępu 3-go art. 5-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocią (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650), na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się na czas trwania sezonu **martwego 1928/1929 r.** działanie przepisu ustępu 1-go art. 5-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650), pozbawiającego prawa do świadczeń zabezpieczeniowych w okresie sezonów **martwych** robotników sezonowych, których praca normalnie trwa krócej niż 10 miesięcy w roku względem następujących kategorii robotników oraz w następujących miejscowościach:

1) robotników sezonowych budowlanych, ziemnych, brukarskich, zatrudnionych w żegludze śród-

ładowej i przy spławie, oraz zatrudnionych w cegielniach:

- a) w województwie warszawskiem — na terenie miast Kutna, Płocka, Włocławka i Żyrardowa, oraz powiatów: błońskiego, ciechanowskiego, grójeckiego, mińsko-mazowieckiego, makowskiego, mławskiego, przasnyskiego, pułtuskiego, rawskiego, radzyńskiego, sochaczewskiego, skierniewickiego i warszawskiego;
- b) w województwie łódzkim — na terenie miast: Kalisza, Konstantynowa, Łodzi, Ozorkowa, Pabjanic, Piotrkowa, Rudy Pabjanickiej, Tomaszowa Mazowieckiego, Zduńskiej Woli i Zgierza oraz powiatów: brzezińskiego, kaliskiego, kolskiego, konińskiego, łaskiego, łódzkiego, piotrkowskiego, radomskiego, słupeckiego, sieradzkiego, tureckiego i wieluńskiego;
- c) w województwie kieleckim — na terenie miast: Będzina, Częstochowy, Dąbrowy Górniczej, Kielc, Ostrowca, Radomia, Sosnowca i Zawiercia oraz powiatów: będzińskiego, częstochowskiego, iłżeckiego, jędrzejowskiego, kieleckiego, kozienickiego, koneckiego, miechowskiego, olkuskiego, opoczyńskiego, opatowskiego, pińczowskiego, radomskiego, stopnickiego, sandomierskiego, włoszczowskiego i zawierciańskiego;
- d) w województwie białostockim — na terenie miast: Białegostoku, Grodna, Łomży, Suwałk i Wołkowyska oraz powiatów: białostockiego, bielsko-podlaskiego, łomżyńskiego;
- e) na całym terenie województwa wileńskiego;
- f) na całym terenie województwa nowogródzkiego;
- g) w województwie poleskim — na terenie miast Brześć n/B. i Pińska;
- h) w województwie poznańskim na terenie miast: Bydgoszczy, Gniezna, Inowrocławia i Poznania oraz powiatów: bydgoskiego, chodzieskiego, czarnkowskiego, gnieźnieńskiego, gostyńskiego, grodzkiego, jarocińskiego, inowrocławskiego, kępińskiego, koźmińskiego, krotoszyńskiego, kościańskiego, leszczyńskiego, międzychodzkiego, nowotomyskiego, obornickiego, odolanowskiego, ostrowskiego, ostrzeszowskiego, poznańskiego, pleszowskiego, rawickiego, śremskiego, środzkiego, śmigielskiego, szamotulskiego, wrześniańskiego, wągrowieckiego, wolsztyńskiego i żnińskiego;
- i) na całym terenie województwa pomorskiego;
- j) w województwie śląskiem — na terenie miast: Katowic i Królewskiej Huty oraz powiatów: katowickiego, lublinieckiego, pszczyńskiego, rybnickiego, świętochłowickiego i tarnogórskiego;
- k) w województwie krakowskim — na terenie miast: Brzeska, Dębicy w powiecie administracyjnym Ropczyce, Krakowa, Nowego Sącza i Suchej w powiecie administracyjnym Maków, gminy Jadowniki i powiatu są-

dowego Wojnicz w powiecie administracyjnym Brzesko, powiatu administracyjnego krakowskiego z wyłączeniem powiatu sądowego Liszki, oraz na terenie powiatu sądowego Tarnów i gminy Zakopane w powiecie administracyjnym Nowy Targ;

- l) w województwie lwowskim — na terenie miasta Lwowa oraz powiatów: bobreckiego, dobromilskiego, grodeckiego, jaworowskiego, jarosławskiego, kolbuszowskiego, łańcuckiego, lwowskiego, lubaczowskiego, mościskiego, niskiego, przemyskiego, przeworskiego, raworuskiego, rudkowskiego, rzeszowskiego, sokalskiego, strzyżowskiego, tarnobrzeskiego i żółkiewskiego;
  - m) na całym terenie województwa stanisławowskiego;
  - n) na całym terenie województwa tarnopolskiego;
- 2) robotników sezonowych budowlanych i zatrudnionych w cegielniach — w powiatach: bialskim, chrzanowskim, żywieckim, w m. Lublinie i pow. lubelskim;
- 3) robotników sezonowych brukarskich — w powiatach bialskim i chrzanowskim;
- 4) robotników budowlanych — na całym terenie województwa wołyńskiego;
- 5) robotników sezonowych budowlanych, ziemnych i zatrudnionych w cegielniach — w powiatach: brzozowskim, drohobyckim, krośnieńskim, liskim, sanockim, samborskim i starosamborskim;
- 6) robotników sezonowych ziemnych, niewykwalifikowanych robotników budowlanych, oraz niewykwalifikowanych robotników, zatrudnionych w cegielniach — w st. m. Warszawie;
- 7) wszystkich robotników sezonowych, których zarobek w sezonie żywym nie przekraczał 6-ciu zł. dziennie — w m. Bielsko i w pow. bielskim oraz w pow. cieszyńskim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 grudnia 1928 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

927.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 17 grudnia 1928 r.

o warunkach przyjmowania druków bezadresowych do przewozu pocztą.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Dopuszcza się do przewozu pocztą w obrocie wewnętrznym nowy rodzaj przesyłek drukowych pod nazwą „Druki bezadresowe”.

§ 2. Druk bezadresowy służyć ma wyłącznie dla celów reklam handlowych oraz przemysłowych i odpowiadać winien postanowieniom wyszczególnionym w rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 kwietnia 1927 r. o warunkach przyjmowania druków do przewozu pocztą (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 392), z następującymi wyjątkami:

- a) waga pojedynczego druku bezadresowego nie może przekraczać 50 gramów,
- b) należytość pocztowa za każdy druk bezadresowy musi być uiszczona przy nadaniu znaczkami pocztowymi, według każdorazowo obowiązującej taryfy pocztowej dla tego rodzaju druków,
- c) druki bezadresowe muszą być nadawane w urzędzie (agencji) pocztowym,
- d) jednorazowo można nadać najmniej 500 sztuk druków bezadresowych,
- e) na każdym nadawanym druku bezadresowym — winien być zamiast adresu wskazany rodzaj przedsiębiorstw, zakładów lub zawód odbiorców i t. p., t. j. cechy umożliwiające doręczenie przesyłki jak np. dla krawców, dla składów papieru, dla sprzedawców wyrobów tytoniowych, wreszcie dla wszystkich większych magazynów i t. p., znajdujących się w miejscowym okręgu doręczeń urzędu (agencji) pocztowego.

Pod powyższe pojęcie nie podpadają jednak określenia, jak np. dla przyjaciół zwierząt, dla myśliwych i t. p., które to określenia nie dają możliwości doręczenia przesyłek.

§ 3. Druki bezadresowe mogą być przeznaczone bądź dla jednego rodzaju odbiorców, jak np. dla magazynów obuwia, albo zegarmistrzów i t. p., lub też mogą być przeznaczone dla kilku, nie więcej jednak jak 3 rodzajów odbiorców, np. dla składów mąki — piekarzy — cukierników i t. p.

§ 4. Druki bezadresowe będą rozsyłane do wskazanych przez nadawcę urzędów i agencji pocztowych celem doręczenia odbiorcom, w razie zaś niemożliwości doręczenia, nie będą takie przesyłki